

نقد و بررسی اشغال‌های دوست‌داشتنی

محسن امیریوسفی، کارگردان فیلم «اشغال‌های دوست‌داشتنی» در جلسه نقد و بررسی فیلمش در خانه سینما، گفت: «من به اندازه یک فیلم کوتاه «اشغال‌های دوست‌داشتنی» طلب دارم، چون کارم دیالوگ‌هایی داشت که می‌گفتند این‌ها را خود امیریوسفی نوشته است و این یکی از مسائلی بود که برای فیلم پیش آمد. ضمن اینکه هرساله که دوستان فیلم را می‌دیدند یک دوران اجتماعی و سیاسی متفاوتی وجود داشت که براساس آن، فیلم را نگاه می‌کردند و به مسئله گفت‌وگو در آن توجه نمی‌شد.» او خواست که دیگر فیلم‌های توفیقی سینما هم اجازه اکران پیدا کنند.

یکشنبه ● ۲۵ فروردین ۱۳۹۸ ● شماره صد و نود و شش

ا ت ی چ ع ه ن و

سینما، تئاتر، موسیقی و...

کتینو | ۱۵

● سینمای جهان ●

فیلم «شاد مثل لازارو»

نویسنده و کارگردان: آلیس رورواچر
بازیگران: آدریانو تاردیولو، آگنس گرازیانی و لوکا چیکووانی
محصول: ایتالیا ۲۰۱۸
زمان: ۱۳۰ دقیقه

خلاصه: این فیلم داستان آشنایی «لازارو» پسر کشاورزی که عده‌ای او را ساده‌لوح می‌خوانند با «تانکردی» که پسری نجیب‌زاده است را روایت می‌کند. آن‌ها در روستای دورافتاده‌ای تحت سلطه «آلفونسیا» معروف به «ملکه سیگار» زندگی می‌کنند. پیوند محکمی بین آن دو شکل می‌گیرد. این دوستی تا اندازه‌ای برای «لازارو» ارزشمند می‌شود که بعد از مدتی برای یافتن «تانکردی» پا به شهر می‌گذارد، جایی که او مثل یک قطعه از گذشته است که در دنیای مدرن گم شده است.

این فیلم ماجرای پاکي و سادگي است. قصه کارگری به نام لازارو است که به هیچ‌کس نه نمی‌گوید و به‌واسطه آن، مورد سوءاستفاده اطرافیان قرار می‌گیرد و اما او هیچ شکایتی از وضع موجود خود ندارد و تنها کسی است که در آن روستای فراموش‌شده تانسیل آن را دارد که به سعادت برسد. سعادتِ آسمانی که لازارو را در آغوش می‌گیرد و به خوابی عمیق می‌برد. او گرگی است که به‌دور از تمام خصایص این حیوان وحشی است، اما بدوینش او را حفظ می‌کند تا از گزند خطر دور بماند. این فیلم ماجرای استثمار در دنیای مدرن است. جایی که استثمار از نوع سنتی خود برچیده شده، اما افراد به‌گونه‌ای پیچیده‌تر مورد استثمار قرار می‌گیرند.

«شاد مثل لازارو» امتیاز عالی ۸۲ از ۱۰۰ منتقدان سخت‌گیر اروپایی را کسب کرده و «روی اکان» منتقد مشهور فیلم «استیج» به فیلم، ۱۰۰ از ۱۰۰ داده است. این فیلم اولین حضورش در جشنواره بین‌المللی فیلم کن در سال ۲۰۱۸ بود که در پی آن جایزه مشترک بهترین فیلم‌نامه را برایش به ارمغان آورد و به یکی از مهم‌ترین فیلم‌های این سال سینمای ایتالیا بدل شد که در اکران‌های جهانی موفقیت زیادی برایش در پی داشت.

● خبر فرهنگی ●

دونده، روی پوستر جشنواره جهانی فیلم فجر

پوستر سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فجر با طراحی حمیدرضا بیدقی و با عکسی از فیلم «دونده» ساخته امیر نادری، رونمایی شد. به نقل از ستاد خبری سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر، در این دوره از جشنواره جهانی فیلم فجر، فیلم «دونده» در بخش «فیلم‌های کلاسیک مرمت‌شده» حضور دارد. «دونده» اولین فیلم ایرانی پس از انقلاب است که در جشنواره‌های معتبر جهانی حضور پیدا کرد و توانست سینمای جهان را مجذوب سینمای نوین ایران کند، همچنین موفق به دریافت جوایز متعددی از جشنواره‌های مطرح دنیا شد.

سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر از ۱۸ تا ۲۶ آریل ۲۰۱۹ (۲۹ فروردین تا شش اردیبهشت) به دبیری رضا میرکیمی در تهران برگزار می‌شود.

● فیلم کوتاه ●

بهار به فیلم کوتاه

منتخب فیلم‌های کوتاه فصل بهار در گروه سینمایی «هنر و تجربه» اکران می‌شود. این آثار شامل فیلم‌های «رونا» ساخته طوفان نهان‌قدرتی، «خوابگردها» ساخته پویا نبی، «سیندرلا» ساخته مهدی آقاجانی، «مانیکور» ساخته آرمان فیاض و انیمیشن «بدو رستم بدو» ساخته حسین ملایمی می‌شود که در جشنواره‌های مختلف جوایز متعددی را از آن خود کرده‌اند. برای دیدن اطلاعات بیشتر به سایت «هنر و تجربه» مراجعه کنید.

● نمایشگاه ●

نمایشگاه «ستایش روز»

خانه هنرمندان نقاشی‌های محمود جوادی‌پور را در گالری «ممیز» و «زمستان» به‌نمایش خواهد گذاشت. او یکی از پیشگامان هنر نوگرایی ایران بود. محمود جوادی‌پور در سال ۱۲۹۹ در تهران متولد شد و سال ۱۳۹۱ در آلمان درگذشت. این نمایشگاه، روز جمعه ۲۳ فروردین افتتاح شده و تا جمعه ۳۰ فروردین ماه ادامه خواهد داشت.

آدرس: **خیابان طالقانی، خیابان موسوی شمالی، باغ هنر، خانه هنرمندان ایران**

● کنسرت ●

کنسرت گروه «دال»

گروه موسیقی «دال» کنسرت جدید خود را شنبه ۳۱ فروردین ماه در تالار وحدت اجرا خواهند کرد. قیمت بلیت‌های این کنسرت که ساعت ۲۱:۳۰ شروع خواهد شد: از ۴۰ هزار تومان شروع می‌شود. گروه «دال» یک گروه موسیقی تلفیقی است که در اسفند سال ۱۳۹۲ با انتشار تک‌آهنگ «آوازم را می‌رقصیدی» شکل گرفت. آن‌ها دو آلبوم به نام‌های «کلاغ سفید» و «گذر اریب‌هشت» را منتشر کرده‌اند.

● تماشش ●

نمایش «بی صدایی»

نمایش «بی‌صدایی» به نویسندگی سهیل امیرشریفی و آزاده شاهمیری و به کارگردانی آزاده شاهمیری از ۲۰ تا ۳۰ فروردین ماه در تئاتر شهر، سالن «سایه» به روی صحنه می‌رود. خلاصه: در بهار ۱۴۴۱ «نوا» در گفت‌وگو با مادرش، گذشته‌ای را که درست به‌خاطر نمی‌آید، از طریق تصاویر باقی‌مانده بازسازی می‌کند. نشانی: تقاطع خیابان انقلاب و ولی‌عصر، مجموعه فرهنگی و هنری تئاتر شهر

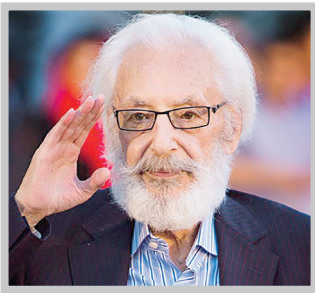
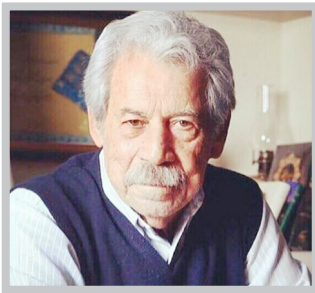
آثار مستندساز شیرازی در نیویورک

نیویورکی به‌نمایش در خواهد آمد. «استیون اریکسون» منتقد وبسایت‌هایی چون سایت «راجر ایبرت» از برگزارکنندگان این رویداد است. «اریکسون» در مقاله‌ای که در باره آثار کامران حیدری نوشته، فیلم «من نگهدار جمالی، وسترن می‌سازم» را ادامه سنتی در فیلم‌سازی ایران می‌داند که انعکاس‌دهنده فیلم‌هایی با موضوع فیلم‌سازی و کارگردانی است. مانند فیلم‌هایی همچون کلوژآپ و زیر درختان زیتون عباس کیارستمی، این منتقد تفاوت «من نگهدار جمالی، وسترن

می‌سازم» با این فیلم‌ها را در نقش آفرینی بسیار کم و مستند باقی ماندن اثر کامران حیدری می‌داند. سینمای اسپکتکل تیاتر، از سالن‌های سینمای مستقل و هنری نیویورک است که مروری بر آثار کامران حیدری در آن برگزار خواهد شد. این سینما به‌نمایش فیلم‌های تحسین‌شده بین‌المللی می‌پردازد. کامران حیدری، مستندساز و عکاس ساکن شیراز است که آثارش پیش از این نیز حضوری موفق در نمایش‌های جهانی داشته است.

نام پنج بزرگ سینمای ایران بر خیابان‌های تهران

شورای شهر تهران پیشنهاد داده، اسم جمشید مشایخی، داود رشیدی، عزت‌الله انتظامی، محمدعلی کشاورز و علی نصیریان روی ۵ خیابان تهران گذاشته شود

■ داود رشیدی

متولد ۲۵ تیر ۱۳۱۲ در تهران و دارای اصالت بابلی بود. او فارغ‌التحصیل کنسرواتراژنو در رشته کارگردانی و بازیگری تئاتر و لیسانس حقوق سیاسی از دانشگاه ژنوو بود. رشیدی از سال ۱۳۵۰ با فیلم «سینمایی «فرار از تله» وارد عرصه بازیگری سینما شد و علاوه بر بازیگری و کارگردانی در سینما، تلویزیون و تئاتر به تهیه‌کنندگی سینما نیز روی آورد. او علاوه بر بازیگری، چندین تله‌تئاتر از جمله کارهایی از غلامحسین ساعدی را کارگردانی کرد و چند نمایش نامه خارجی را نیز به فارسی برگرداند. مشهورترین نقشی که از او از آن سال‌ها در خاطره مردم مانده است، مفتش شش انگشتی سریال هزارستان، به کارگردانی علی حاتمی بود.

■ عزت‌الله انتظامی

در سال ۱۳۰۳، در محله سنگلج تهران متولد شد. وی پس از گذراندن دوره تحصیلات مقدماتی، وارد هنرستان صنعتی تهران شد و در رشته برق به تحصیل پرداخت. در سال ۱۳۲۶ وارد عرصه هنر شد و به آلمان سفر کرد و در شهر هانوفر آلمان وارد یک مدرسه شبانه آموزش سینما و تئاتر شد. داریوش مهرجویی، کارگردان «گاو» انتظامی را به سینمای ایران معرفی کرد. بازی‌های او در دیگر آثار مهرجویی همچون آقای هالو، دایره مینا، پستیچی، اجاره‌ششین‌ها، هامون و بانو باعث بروز توانایی‌های بسیار او شد.

■ محمدعلی کشاورز

متولد ۲۶ فروردین ۱۳۰۹ در شهر اصفهان است. او فارغ‌التحصیل هنرستان هنرپیشگی تهران و دانشکده هنرهای دراماتیک است. او فعالیت هنری‌اش را از سال ۱۳۳۹ با حضور در نمایش «ویولن‌ساز کره مونا» آغاز کرد. در سال ۱۳۴۷ به تلویزیون رفت و کارگردانی هنری قسمت‌هایی از سریال «خانه قمرخانم» را به‌عهده گرفت. کشاورز در سریال‌های تلویزیونی زیادی همچون دلی‌جان ناپلئون، آتش بدون دود، هزارستان، سرداران، سلطان و شبان، پدرسالار و... ایفای نقش کرد. او برای نخستین بار در سال ۱۳۴۳ با فیلم «شب قوزی» ساخته فرخ غفاری بازیگری سینما را نیز تجربه کرد

■ علی نصیریان

نصیریان ۱۵ بهمن سال ۱۳۱۳ در تهران به دنیا آمد. او از هنرستان هنرپیشگی تهران فارغ‌التحصیل شده است. فیلم «گاو» به کارگردانی داریوش مهرجویی، نخستین فعالیت سینمایی او بوده است. در سال ۱۳۵۹، در اولین پروژه تلویزیونی بزرگ بعد از انقلاب، یعنی سریال «هزارستان» بازی می‌کند. علی نصیریان در سال ۱۳۶۲ نقش قاضی شارح را در سریال سرداران بازی می‌کند، نقشی که بین تمام نقش‌هایش تا آن تاریخ، منحصر به‌فرد است. دیگر آثار مهم او شامل آقای هالو، برج مینو، روز باشکوه، ناخدا خورشید و سریال شهرزاد می‌شود.

● رضا الهی●

● خبرنگار ●

در روزهای گذشته یکی دیگر از بازیگران ماندگار سینمای ایران، دارفانی را وداع گفت و شورای شهر تهران پیشنهاد کرد، نام پنج تن سینمای ایران که شامل مرحوم جمشید مشایخی، علی نصیریان، محمدعلی کشاورز، مرحوم عزت‌الله انتظامی و مرحوم داود رشیدی می‌شود بر خیابان‌های تهران نقش ببندد. این پنج نفر قسمت اعظمی از ماندگارترین نقش‌های تاریخ سینمای ایران را رقم زده‌اند و حالا به‌دلیل کهنوت سن، یا از فعالیت دست کشیده‌اند یا مانند علی نصیریان هنوز فعالیت می‌کنند، اما فعالیتی کمتر از روزهای جوانی که هرکدام شناسنامه یک فیلم بوده‌اند. سینمای ایران بازیگران بزرگ زیادی را به چشم دیده که هرکدام به‌نوعی باعث رونق سینمای ایران بوده‌اند. برخی از هنرمندان مانند ابوالفضل پورعرب، ستاره سینمای دهه هفتاد، مربوط به دوره‌ای خاص از سینمای ایران می‌شوند و بعضی به‌صورت ناگهانی براساس جبرهای شکل گرفته، در اوج به فعالیت‌های خود خاتمه داده‌اند، اما این پنج نفر در هر دوره، نه تنها همواره ستاره آثار خود بوده‌اند، بلکه هم بار سینمای هنری ایران را با نقش آفرینی‌های ماندگارشان به‌دوش کشیده‌اند و هم تاریخ سینمای بعد از انقلاب ایران را شکل داده‌اند و هم موجب رونق